Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1843
Copyright: Wien, Schottenstift (Benediktiner)

Ne me vxorem putisse dicat pre publico.
al lacrimatez exabitu cotinuas tu tua vxore.
iu Tace ne corrupe oculos redibo actutu.
al Id actutu diu est.
iu Non ego te hic lubens relinquo neqz abes abste.
al Bentio nā qua nocte aduenisti eadem abis.
iu Cur me tenes tempq ē exire exuebe pq q̄ lucescat. uolo
Nuc tibi hac pateram que dono illic m obliuite data est
pterea rex qui potitiuit: quē ego mea occidi manu
alcumena ē codono al: facis ut alias res soles.
Ecastor codignu domu q̄lis est qui domu dedit.
mer Imo sic codignu domu qual est tui domu datu est.
iu pgm autem nō ego possum sucaiser te pdē
al Noli amabo amphitrio sosie crasti cā mea
iu facia ita ut uis.
m Scamae hic admodu q̄ senus est / ⁊ nūqd uis.
al Vt tu absim me ames / me tuam te absente tn
m Eamq amphitrio lucescit hic ia
iu Abi presosia / ego te sequar / nūquid uis.
al Etiam ut actutu aduenias.
iu licet suus tui oque hic adero bonu amm habe.
Nuc te nox q̄ mastisti mitto ut cedas diei.
Vt mōtalibus illucescas luce clara ⁊ candida.
atq quāto nox fuisti longiō hac proxima
Tanto breuior dies ut fiat facia / ut eque dispar
Et dies e nocte accedat. ibo ⁊ m̄ manum subsequar;

Amphitrio sosia

am ⁊ Ge tu sedus loquor subsequor te
am Scelestissimu te arbitror nā qua obrem.
am Quia id quod neqz ē neqz fuit neqz futu est m̄ pdicas.
So Ecce rem ia tu aute fuis ut tuis apud te nulla sit fides.
am Quid est quē amq̄dem herde ego tibi